

Na dluh Bulatu Okudžavovi

Vladimír Merta

Politý stůl ubrus se válí po koberci
točí se gramofon a píseň voní sýrem
mluvíme jeden o druhém o vládě o umělcích
jako vodku a pivo mícháme válku s mírem

Mizerná nálada zanechala stopy v blátě
vešel jsi do pokoje pro nezvané hosty
na hlavě čepici a hvězdu na kabátě
vesnický prostovlasý bez peněz a bosky

Hodil jsi do placu ukradenou třídní knihu
s maturitní fotkou a podpisem Ahoj študente
ubalili jsme si z novin papiroxy smíchu
bylo nám líto jak oba dva stárneme

Ptal jsem se tě - co dělá Oněgin?
a ty na to - co by dělal? Piije...
a já slyšel že si pustil plyn
a Puškin z rozmaru a čiré nostalgie
emigroval do Klubu Přátel Poezie

Na půli cesty mezi peklem a nebem
lešel jsi pod stolem mezi střepy skla
paní Fantasie ti odplácela rány chlebem
noc vrátila hřeby alkoholu hluboko do těla

Vzbudil ses hlukem popelářů v ulicích
posnídal tiše zbytky včerejšího dne
nesl kus cesty bandasky dělníkům v modrácích
a doufal že ti učitelka historie promine

Ráno mne probudilo zahálčivým pocitem
z prožděné noci a zaspáného dne
zíval jsi nade mnou literátským soucitem
ratolest štěstí zvadne a bolest zůstane

Šel jsem kus cesty tajně za tebou
v ruce kus preclíku omočeného do medu
dával sis gulášovku na Hradě na recepci
a já za tebou mával nejveseleji jak dovedu

Půjdeme spolu po špičkách nesmělí jako tanečnice
napůl nazdařbůh a napůl po paměti
ztracené rýmy budeme skládat do krabice
napůl dospělí a napůl jejich vlastní děti

Spánek odnáší tvou podobu sen vypráví tvá slova
neznám tvou adresu ale vím že přijdeš znova
budeme jednou stát proti sobě - já tady a ty tam
budeme zpívat o době
o svobodě
oba dva dohromady - a každý sám